

Ο Έλληνας Αγιογράφος που συγκίνησε τον Βασιλιά της Ιορδανίας!

/ [Συνεντεύξεις](#)

Μέσα από τα έργα του νιώθεις ότι «ζωντανεύει» ο σύγχρονος άγιος της εποχής μας γέροντας Παΐσιος.

Αισθάνεσαι το διαπεραστικό βλέμμα του λαοφιλούς αγίου να σε ακολουθεί παντού, ενώ ξεχωρίζει και για τις άλλες καλαίσθητες αγιογραφίες του.

Ο λόγος για τον γνωστό στους εκκλησιαστικούς κύκλους αγιογράφο Κωνσταντίνο Ξενόπουλο που αποδίδει με ιδιαίτερα ξεχωριστό τρόπο αγίους και γέροντες, ενώ φέρει τον σπουδαίο τίτλο «Ἀρχων Εἰκονογράφος» του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, έχοντας αγιογραφήσει ναούς σε Φινλανδία, Ουγγαρία και Πολωνία, ενώ έχει παρασημοφορηθεί για το αξιόλογο έργο του.

Πρόσφατα η φήμη του έφτασε μέχρι τη μακρινή... Ιορδανία αφού δώρισε το πορτραίτο του Βασιλιά της Ιορδανίας Αμπντάλα Β' ο οποίος το υποδέχτηκε με

έκδηλη συγκίνηση.

Στη συνέντευξή του στο **Πρακτορείο Ορθοδοξία** και στον **Αντώνη Μακατούνη** αποκαλύπτει το πώς έφτασε μέχρι τον Βασιλιά αλλά και “φωτίζει” όλη τη ζωή του που περιστρέφεται γύρω από την αγιογραφία.

Πρόσφατα βρεθήκατε στην Ιορδανία και δωρίσατε στον Βασιλιά της Ιορδανίας Αμπντάλα Β΄ ένα έργο σας ως ελάχιστο δώρο στην εκδήλωση με τους Αρχηγούς των Χριστιανικών Εκκλησιών της Αγίας Γης, Ιορδανίας και Ισραήλ. Πείτε μας τα συναισθήματά σας.

Στις 13-1-2020 στο Αμμάν της Ιορδανίας, το παλάτι οργάνωσε εορτή για να ευχηθεί στους αρχηγούς των Χριστιανικών Εκκλησιών για το νέο έτος. Η Ιορδανία είναι ένα κράτος στο οποίο ο σεβασμός στα θρησκευμένα είναι μεγαλειώδης και η ειρηνική συμβίωση μεταξύ των ανθρώπων καλλιεργείται με σεβασμό, προσοχή και αγάπη. Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ Θεόφιλος καθώς επίσης και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρος, ελάμπρυναν με την παρουσία τους την εορτή και έδωσαν το στίγμα της συνεισφοράς τους σε αυτό το οικοδόμημα.

Στην εκδήλωση αυτή η οποία έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων του παλατιού κοντά στον Ιορδάνη ποταμό, ήμουν καλεσμένος. Η παρουσία μου εκεί είχε σχέση τόσο με το Πατριαρχείο και την Αρχιεπισκοπή όσο και με την παρουσίαση της τέχνης που έχει αναπτυχθεί από την βυζαντινή παράδοση μέχρι σήμερα. Για να μεταφέρω την ζωντανή αίσθηση και λειτουργία της τέχνης αυτής σκέφτηκα να φιλοτεχνήσω ένα έργο που να αποτελεί «σύνθεση» με τον εξοχότατο Βασιλιά της Ιορδανίας κ. Abdullah, τον διάδοχο του θρόνου μαζί με τον Μακαριότατο. Παράλληλα με το έργο αυτό, έδωσα και ακόμη ένα έργο μου, πορτραίτο του Βασιλιά. Όλα αυτά για την παρουσία μου εκεί είχαν κανονισθεί από την Αυλαρχεία του παλατιού και από τον Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Κυριακουπόλεως τους οποίους ευχαριστώ θερμά. Το έργο είναι απλό στην σύνθεσή του αλλά και μοναδικό στην σύλληψή του αφού απεικονίζει κάποια πρόσωπα που αποτελούν σύμβολα της περιοχής, με τρόπο και προοπτική λαϊκότροπης βυζαντινής τέχνης. Η απλότητα και η στιβαρότητα της τέχνης αυτής που αγαπώ να εφαρμόζω με ταχύτητα και ακρίβεια, καταφέρνει να αποδώσει το παρόν και να προΐδεάσει για το μέλλον της χώρας.

Πώς και πότε γνωρίσατε τον Βασιλιά της Ιορδανίας;

Την ημέρα της εκδηλώσεως γνώρισα τον Βασιλιά στην αίθουσα, όπου είχα το καβαλέτο με το έργο «σύνθεση» και έκανα την ερμηνεία του έργου. Τα δέκα σχεδόν λεπτά αυτά που είχα την τιμή να συνομιλώ μαζί του, τα συναισθήματά μου ήταν ανάμεικτα. Ένοιωθα το μεγαλείο ενός προσώπου που με την καλοσύνη του,

έκανε να φύγει όλο το άγχος που μέχρι εκείνη τη στιγμή με διακατείχε. Δεν περίμενα ποτέ, πως εγώ ένα παιδί που έζησα για λίγα χρόνια σε ορφανοτροφείο , μετά στην τροφό Αθωνιάδα Ακαδημία του Αγίου Όρους, ένα παιδί που με τόσες δυσκολίες της ζωής θα μπορούσα να απεικονίσω με την τέχνη μου το έργο ενός ανθρώπου που ονομάζεται από όλους «βασιλιάς Ειρήνης». Ο Θεός με αξίωσε να γνωρίσω και άλλα σημαντικά πρόσωπα που χάραξαν τον δρόμο μου και έφτασα σήμερα εδώ, όποτε και το συμβάν αυτό μπορώ να το δω μόνο σαν μια ακόμη ψηφίδα στο έργο που έχει φιλοτεχνήσει ο Δημιουργός και στο οποίο είμαστε μικρές κουκκίδες. Εύχομαι με την τοποθέτηση αυτής της μικρής «πετρούλας» να προωθείται το έργο του Θεού για την ειρήνη και την πρόοδο των ανθρώπων. Η τέχνη την οποία υπηρετώ είναι πάντα ο καλύτερος πρεσβευτής της πολιτιστικής προόδου και της επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων.

Μαθητεύσατε στο Άγιο Όρος (Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Σχολή). Πείτε μου κάποιες έντονες αναμνήσεις και εμπειρίες ή περιστατικά από την παραμονή σας εκεί.

Θυμάμαι πως οι δάσκαλοί μου στο δημοτικό, είτε στο χωριό μου και αργότερα στο ορφανοτροφείο, έβαζαν συνέχεια εργασίες ζωγραφικής. Όποτε στην Αθωνιάδα, υπήρχε το μάθημα της αγιογραφίας και με δασκάλους μου τότε Ιωάννη Βράνο και π. Δαμασκηνό Ροδάκη διδάχθηκα την αγιογραφία. Όσο για έντονες αναμνήσεις... μάλλον δεν έχω μη έντονες αναμνήσεις από την Αθωνιάδα και από τον Άθωνα γενικά . Για τον λόγο αυτό, ότι σημειώσεις είχα την διαίσθηση να καταγράψω τότε, σήμερα να τις βάζω σε μία σειρά ως μικρές ιστορίες. Αυτές οι ιστορίες συχνά γίνονται εικόνες μέσα από πίνακες, γίνονται εκφράσεις σε πρόσωπα που απεικονίζω, μετουσιώνονται σε χρώματα και σχήματα πάνω στον καμβά και κάποιες φορές μπαίνουν και σε σειρά και γίνονται βιβλίο. Προτιμώ να εκφράζομαι με την τέχνη του πινέλου αλλά ο Θεός με αξίωσε να εκδώσω και κάποια βιβλία που εμπεριέχουν πολλές από αυτές τις βιωματικές αναφορές που αναγνωρίζουν όσοι παρακολουθούν τα έργα μου.

Συνδεθήκατε με τον Άγιο Παΐσιο. Περιγράψτε μας την πρώτη γνωριμία σας με τον άγιο Παΐσιο, πότε έγινε και τί αισθανθήκατε όταν τον αντικρίσατε. Τί σας είπε, προέβλεψε κάτι για τη ζωή σας;

Αγαπημένο θέμα όχι μόνο για εσάς που είστε δημοσιογράφος, όχι μόνο για εμένα που είχα την ευλογία και την ευτυχία να τον γνωρίσω αλλά και για όλο τον κόσμο που ζει την βιωματικά την αγιότητά του σε όλες της πτυχές της ζωής. Θα σας ομολογήσω πως ευτυχώς εκείνα τα χρόνια κοντά του δεν μπορούσα να δω την Αγιότητά του. Γνώριζα πως έβλεπα ένα φωτισμένο μοναχό, ίσως ο Θεός έβαλε κατά κάποιον τρόπο μια «κουρτίνα» μπροστά μου για να μη μπορώ να δω πόσο

Άγιος ήταν. Επειδή συνεργάστηκα για κάποια πράγματα μαζί του, αν έβλεπα ποιος είναι, ίσως να υποκρινόμουν και δεν θα ήμουν ο εαυτός μου. Με πείραζε και τον ένιωθα τόσο οικείο που μιλούσα πάντα μαζί του άνετα . Όμως μέσα από τα πειράγματά του, μου έλεγε πράγματα που σήμερα ένα ένα τα βλέπω μπροστά μου. Σήμερα νοιώθω το πόση μεγάλη ευλογία , αλλά και ευθύνη είναι να ξέρεις ότι έζησες κάποιες στιγμές με έναν Άγιο.

Υπήρξατε μαθητής της Αθωνιάδας Εκκλησιαστικής Ακαδημίας της Αθωνικής Πολιτείας, όπου και διετελέσατε και καθηγητής Αγιογραφίας για τέσσερα χρόνια, επομένως ήσασταν από μικρός “κοντά” στο άγιο Όρος. Τί ακούγατε για τον γέροντα Παΐσιο από τους άλλους συνανθρώπους σας;

Πολύς κόσμος πήγαινε στον γέροντα. Άκουγα από μαθητές , αλλά και από συναδέλφους μου καθηγητές της σχολής, με ενθουσιασμό να διηγούνται τις εμπειρίες τους . Βέβαια υπήρχε και η αντίπερα όχθη, δηλαδή, υπήρχαν και αρκετοί μοναχοί που δεν μπορούσαν να αποδεχθούν το πόσο φωτισμένος ήταν από τον Θεό ο Άγιος. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και σήμερα. Έτσι είναι οι άνθρωποι. Αν είναι καθαρή και ανοιχτή στην Χάρη του Θεού η ψυχή μπορεί να νιώσει και να βιώσει την αγιότητα γύρω της. Πολλές φορές βλέπω τις αντιδράσεις αυτές στα πρόσωπα των ανθρώπων που αντικρύζουν τις αγιογραφίες που έχω φιλοτεχνήσει για τον Άγιο Παΐσιο. Εγώ βλέπω τον γέροντα μπροστά μου ακριβώς όπως τότε. Τα χέρια του, η κλήση του κεφαλιού του, το καλογερικό σκουφάκι του, το μάκρος από το αγιασμένο ράσο του. Υπάρχουν άλλοι που βλέπουν ακόμα περισσότερα και άλλοι που ούτε αυτά μπορούν να διακρίνουν.

Πότε είδατε για τελευταία φορά τον άγιο Παΐσιο; Τί σας είπε, τί του είπατε;

Στην Ι. Μ Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου τον είχα δει τελευταία φορά . Μου είχε ζητήσει όταν ήμουν καθηγητής στην Αθωνιάδα , να πηγαίνω στην μονή και να κάνω κάποια μαθήματα σε μοναχές που ήθελαν να μάθουν αγιογραφία. Εκεί τον είδα τέλη καλοκαιριού του 1992 και θυμάμαι που μου είχε κάνει μία παρατήρηση σχετικά με τα δύο ονόματα που βάλαμε στην βάπτιση της κόρης μου, μιας και γνώριζα ότι δεν είναι σωστό. Και θυμάμαι επίσης πως είχαμε μια συζήτηση σχετικά με τις δυσκολίες και τον «πόλεμο» που αντιμετώπιζα από πολλούς. Μου είχε πει χαρακτηριστικά πως οι δυσκολίες θα συνεχισθούν και δεν θα σταματήσουν, όμως , οι δυσκολίες αυτές θα σε οδηγήσουν κάπου, που ευτυχώς δεν ξέρεις που θα σε φτάσουν. Οπότε κάθε δυσκολία για σένα είναι και ένα σκαλοπάτι.

Μεταξύ των αγιογραφιών σας έχετε αφιερώσει αρκετές αγιογραφίες-προσωπογραφίες στον σύγχρονο άγιο. Πώς αισθάνεσθε κάθε φορά που φτιάχνετε ένα καινούργιο έργο για εκείνον;

Πως αισθάνομαι; Όχι μόνο όταν τον ζωγραφίζω, αλλά συνέχεια νοιώθω ότι είναι είδος «φρένου» στη ζωή μου, δεν ξέρω αν γίνεται κατανοητό αυτό που λέω, αλλά με τα τόσα που μου συμβαίνουν, ευτυχώς που η σκέψη και μόνο σ' Αυτόν με κάνει φρενάρω , για να έχω « Σώας τας φρένας» .

Είσθε Άρχοντας Εικονογράφος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, ενώ έχετε αγιογραφήσει ναούς σε Φινλανδία, Ουγγαρία και Πολωνία. Τι έπεται;

Το τι έπεται, δεν το γνωρίζω. Όσο ο Θεός μου το επιτρέψει, θα αγωνίζομαι και θα παλεύω με τον μεγάλο μου «έρωτα»...τα χρώματα. Η τέχνη εξελίσσεται και βασίζεται πάνω στην παράδοση. Η παράδοσή μας είναι τόσο πλούσια, ανεξερεύνητη και βαθιά που υπάρχει πεδίο δόξης λαμπρό για όποιον θελήσει να την προσεγγίσει ξεκινώντας από το να αγγίζει και τις πιο απλές και πρωτόλειες εκδοχές της. Μην φοβάστε να μαθητεύετε στην βυζαντινή τέχνη, να την γνωρίζετε και να την ακουμπάτε με όποιον τρόπο. Είναι σίγουρο πως οι θησαυροί

και πως θα
τα καθώς

13-1-2020(19).JPG

13-1-2020(19).JPG

13-1-2020(127).JPG

